

rush – radionice u špud-u

radionice, predavanja, događanja u 2016.

Izložbeni salon Izidor Kršnjavi, Trg maršala Tita 11, Zagreb

RUSH – Radionice u ŠPUD-u*

Radionice, predavanja, događanja u 2016.

U programu događanja u Izložbenom salonu Izidor Kršnjavi, počevši od kraja 2014. godine, pored uobičajeno planiranih i ostvarenih **likovnih izložbi**, značajnu ulogu imaju i druga **kulturna događanja**, sa zajedničkim obilježjem uspostavljanja izravne komunikacije između suvremenih umjetnika i publike.

Prvi primjeri takve komunikacije suvremene umjetničke prakse i publike Salona bili su *audio performance*/ elektroakustična kompozicija za dva računala, više umreženih iPad-a i kontrolora te video projekcija *Hidden Materia III* i predavanje **Brane Zorman**a u listopadu 2014., a potom ambijentalni koncert *Ye Shanghai Roberta Pacija Dalò*a u travnju 2015. Te ambijentalni koncert **Erica Leonardson**a u lipnju 2015.

(Napomena: ovaj dio programa Salona kurirali su članovi udruge UBU i Organizam.)

S druge strane, novost vezana uz sve izložbe iz programa Salona za 2016. i 2017. godinu jest preporuka umjetnicima da uz predloženu izložbu koncipiraju popratnu **radionicu** za učenike i ciljanu publiku ili **javnu tribinu** za širu javnost – sa svrhom otvaranja dijaloga s (potencijalnom) publikom i ujedno provođenja strategije aktivnog i kontinuiranog odgoja građanstva, s naglaskom na mlađoj populaciji.

Takvim interaktivnim predavanjima kustosa izložbi ili suradnika umjetnika izlagača te razgovorima i radionicama koje

* **RUSH (Radionice u ŠPUD-u)** ili pak *RUSH* (Radionice u Školi), novi je naziv za najnoviji dugoročni kulturno-umjetnički i edukativni projekt Škole primijenjene umjetnosti i dizajna, koji se pridružio projektima poput *PUSH* (Promenada u ŠPUD), započetoga 2011. u suradnji s Udruhom bivših učenika ŠPUD-a (UBU), s kojim je i asocijativno blizak po svojevrsnoj skraćenici imena, „vizualno zvučnoj“, u međusobnoj rimi za one bliske njemačkom jeziku, a u vizualnoj, ne i glasovnoj rimi za one bliske engleskom jeziku.

vode sami umjetnici program Salona se dodatno približava kulturnim potrebama publike, naročito one mlađe.

Program je posebno usmjeren potrebama učenika Škole primijenjene umjetnosti i dizajna (popularna skraćenica: ŠPUD). Učenici ŠPUD-a imaju privilegiju da Škola dijeli prostorije umjetničkog odgoja ne samo neposredno sa Salonom, nego i šire, s Muzejom za umjetnost i obrt, smještenima u istoj zgradi, zaštićenom kulturnom dobru Grada Zagreba. Ovaj s(p)retan spoj umjetnosti i obrazovanja vizionarski je u temeljima omogućio upravo Izidor Kršnjavi – povjesničar umjetnosti, političar, slikar i pisac koji je reformirao i modernizirao društveno-kulturni život u Hrvatskoj – čije ime Salon nosi, i Hermann Bollé, arhitekt i graditelj te ravnatelj Škole, koji ju je 1891. smjestio u novu zgradu, reprezentativnu historicističku palaču, namjenski projektiranu za nastavu, radionice i učenički dom te za Muzej s primarnom svrhom edukacije (umjetničkih) obrtnika.

Stoga i Salon u tako pomno oblikovanom školskom i muzejsko-galerijskom okružju nastavlja ulogu odgoja učenika implemenciranu prije 135 godina, sada osuvremenjenu aktualnim kulturnim i odgojno-obrazovnim zahtjevima, ali preuzima i odgoj šire publike.

Slijedom svega prethodno izloženoga, radionicama i kulturnim događanjima u Salonu učenike se ciljano odgaja ne samo kao kulturnu publiku, nego i profesionalne i aktivne oblikovatelje nove generacije umjetničkih i dizajnerskih proizvoda te buduće kulturne scene.

Tijekom 2016. u Izložbenom salonu Izidor Kršnjavi, u sklopu programa događanja koji je donio Savjet Salona, bile su organizirane sljedeće radionice i predavanja, koncipirane kao popratna događanja uz pojedinu izložbu kao primarnu u programu ili pak u formi samostalnih, kraćih događanja:

I. Mirjana Karolina Koren, *Fibonaccijev niz*, izložba, predavanje i radionice u trajanju od pet dana (prethodno planirano kao slikarsko događanje u formi radionica u trajanju od dva dana), 14. – 18. ožujka 2016.

II. Vladimir Končar, Petra Dančević, Jelena Janković, *U pokretu* (podnaslov: *Teatar, ples, kostim, foto, plakat, video...*), izložba i dvije radionice (voditeljice: P. Dančević i J. Janković), 18. – 29. travnja 2016.

III. Grupa ABS, *Trg Anonimnog umjetnika*, radionice projekta (za učenike i studente), 9. – 20. svibnja 2016.

IV. Pino i. j. (Josip Pino Ivančić), ... crt ež iii; *Otvoreni text – početna stranica*, događanje u formi dviju radionica, u trajanju od dva dana, 6. – 7. lipnja 2016.

V. Antonio Pozojević, *Jo, ta škola!*, događanje u formi izložbe fotografija putem projekcije i radionice za učenike u trajanju od jednog dana, 9. lipnja 2016.

VI. Valentina Crnković, *Kazališna scenografija i kostimografija kroz slikarstvo i instalaciju*, izložba i radionica, 24. listopada – 7. studenoga 2016.

VII. Ivan Kožarić u ŠPUD-u – 75 godina poslije, izložba, predavanje, radionica, 16. studenoga – 2. prosinca 2016.

Dodatno su za publiku, odnosno učenike Škole organizirane i radionice uz dvije izložbe (VIII., IX.) iz proširenoga godišnjeg programa Salona – suradničkog ugošćavanja izložbi i događanja drugih organizatora, u slobodnim terminima Salona:

VIII. Salon cvijeća M Herzmansky, *Bouqueenet* (Umijeće izrade proizvoda od cvijeća i tradicijska djelatnost cvjećarskog obrta „M Herzmansky Studio“ j.d.o.o., Zagreb – na Listi preventivno zaštićenih kulturnih dobara RH), jednodnevna izložba i radionica, voditeljica: Martina Knapić Horvat, 8. ožujka 2016.

IX. *Umreženi susreti*, izložba i radionice u okviru edukativnih aktivnosti europskoga kulturnog projekta *Networked Encounters*, organizator: Lab 852, umjetnici-voditelji: Barbara Raad i Marin Živković, 30. svibnja – 3. lipnja 2016.

Voditeljica Salona
Mirjana Tomašević Dančević

S radionice *Bouqueenet*... (foto: mtd)

Mirjana Karolina Koren

Fibonaccijev niz

izložba, predavanje i radionice u trajanju od pet dana, 14. – 18. ožujka 2016.

Izložba - radionica **Fibonaccijev niz**, otvorena 14. ožujka 2016. u Izložbenom salonu Izidor Kršnjavi u Zagrebu, posjetiteljima i učenicima Škole primijenjene umjetnosti i dizajna ponudila je mogućnost provjere znanja o ovom matematičkom nizu i prirodnom fenomenu – na temelju izloženih slika, pripremljenih vježbi i popratnog predavanja.

Slikarica **Mirjana Karolina Koren**, i sama nekadašnja učenica Škole, izložila je jedanaest slika u tehnici akrila. O svome najnovijem ciklusu slika kaže:

„Vječno traganje za savršenim omjerima koji bi u kompoziciji slike zračili skladom često me potaknu da otvorim knjigu *Zlatni rez* svoga profesora Mladena Pejakovića. Fibonaccijev niz, kao brojevni omjer koji u sebi generira pokretačku energiju, inspirirao me je za cijeli novi opus slika.“

Umjetnicu je upravo taj „beskrajni niz koji se širi sa zamahom u sve većim krivuljama“ naveo da „takvu pokretačku emociju nastoji pobuditi i kod promatrača“.

U predgovoru kataloga Iva Körbler ove slike iščitava kao „meditativnu i kontemplativnu inačicu reduciranog, tzv. apstraktnog pejzažizma“ i nastavlja:

„Okvir za slike jest inspiracija Fibonaccijevim nizom i omjerima Zlatnog reza, to vječno traganje umjetnika za omjerima i razmjerima koji bi ukazivali na neko više, sustavno i svjesno načelo stvaranja u Prirodi. Ti su geometrijski razmjeri jasno istaknuti unutar kompozicije svake slike, ali taj svjesni analitički segment slika ne umanjuje zato njegovu iluzionističku i transcendentalnu razinu doživljaja. Ta težnja za besprijekornom geometrijom, za suvislim dijelovima ogledala svijeta u slici ima svoju genezu još u urbanim pejzažima Juana Grisa (...)

Program događanja drugoga dana sastojao se od predavanja *Fibonaccijev niz* izv. profesora na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu Miroslava Huzjaka, mr. art., i likovne radionice za učenike, ko-

ju je vodila sama umjetnica, a koja se za zainteresirane učenike ponavljala nekoliko sljedećih dana.

Tako su posjetitelji, a posebno učenici, uz osobni likovni doživljaj izloženih slika, imali priliku i za razgovor s njihovom autoricom, proširivanje teoretskog znanja o Fibonaccijevom nizu i stjecanje praktičnog iskustva konstrukcije zlatnog pravokutnika i Fibonaccijeve spirale (Fibonaccijeva krivulja, zlatna spirala).*

MIRJANA KAROLINA KOREN rođena je 22. prosinca 1970. u Zagrebu. Godine 1989. maturirala je na Slikarskom odjelu Škole primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Na Slikarskom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirala je 1994. u klasi profesora V. J. Jordana. Članica je HDLU-a i HZSU-a. Sudjeluje na likovnim kolonijama. Likovno oprema knjige i CD-e.

Kontakt

atelier: Hrgovići 69, 10000 Zagreb

e-adresa: mirjana-karolina.koren@hotmail.com

mob.: 091/2538342

* Tekst je priređen na temelju ranije objavljenog članka:

M. Tomašević Dančević,

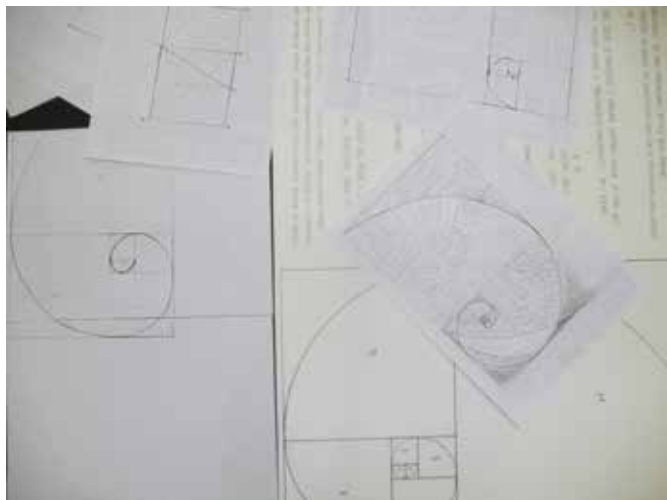
Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb – Izložba - radionica *Fibonaccijev niz*: Matematički okvir Zlatnoga reza (naslov je redakcijski), *Školske novine* (hrvatski tjednik za odgoj i obrazovanje), br. 12 (29. 3. 2016), 25.

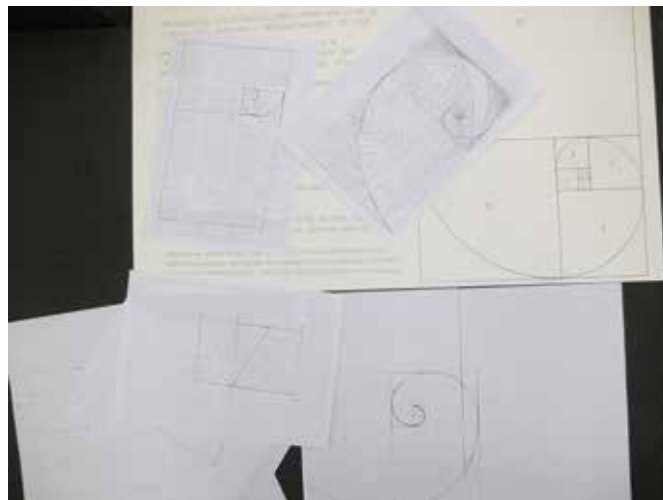
Slikarica Mirjana K. Koren ispred slike *Fibonaccijev niz 1*
(foto: M. Tomašević)

Radionica s učenicima
(foto: učenici Fotografskog odjela ŠPUD-a)

S radionice s učenicima – Fibonaccijeve spirale
(foto: M. Tomašević)

S radionice s učenicima –
Fibonaccijeve spirale i zlatni pravokutnici (foto: M. Tomašević)

Grupa ABS

Trg Anonimnog umjetnika

radionice projekta (za učenike i studente), 9. – 20. svibnja 2016.

Trg Anonimnog Umjetnika naziv je za seriju radionica, predavanja i akcija te izložbu unutar dugoročnog projekta *U krugu Škole – Zeleni val*. Dugoročni projekt UBU-a *U krugu Škole (UKŠ)* otvorio je novi dijalog u istraživačkom ciklusu u 2016. godini i postavio ga na novoizabranu dionicu *kruga Škole – zeleni val – od Arhitektonskog fakulteta do HDLU-a*.

Grupa ABS „okupirala“ je Salon Izidor Kršnjavi od 9. do 20. svibnja 2016., hibridizirajući postojeći projekt *U krugu Škole* i prezentaciju vlastite umjetničke akcije *Trg Anonimnog umjetnika* iz 2012. godine. Kroz aktivnosti Projekta iznova je aktiviran prostor Trga maršala Tita kao mjesto na kojem se već 160 godina kontinuirano izvode različiti tipovi proizvodnje umjetničkog djela i umjetničkog ponašanja. Kroz dvadesetak intenzivnih radionica s učenicima svih generacija i odjela ŠPUD-a te njihovim nastavnicima i studentima ALU-a mapiran je i indeksiran mehanizam djelovanja umjetničko-estetskih/društveno-političkih/artivističkih paradigmi u različitim tipovima društvenosti kroz cijelu stožezdesetgodišnju povijest trga, s naglaskom na oblike umjetničkog djelovanja koje nam generacijski pripadaju. Rezultat je dvokanalna videoinstalacija Trga Anonimnog umjetnika, arhivska povijesna građa umjetničkih radova/djelovanja na Trgu u posljednjih 160 godina, učenički (ŠPUD) i studentski (ALU) radovi nastali na radionicama.

Produkcija: Grupa ABS, Organizam/UBU, Škola primijenjene umjetnosti i dizajna

Voditelji projekta: Bernarda Cesar, Marija Juza, Filip Pintarić, Ivan Skvrce

Vizualno oblikovanje kampanje projekta: Jelena Lovrec

Oblikovanje natpisa *Trg Anonimnog umjetnika*: Nikola Đurek

Sufinanciranje projekta: Ministarstvo kulture, Grad Zagreb

ABS, UBU

GRUPA ABS

Članovi grupe su **Alan Alebić** (rođ. 1976.), **Ivica Blažić** (rođ. 1975.) i **Ivan Skvrce** (rođ. 1980.). Diplomirali su 2003. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer slikarstvo, a poslijediplomski studij su završili na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje u Ljubljani. Izlagali su na 25 samostalnih i pedesetak skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Žive i rade na relaciji Zagreb – Rijeka – Krk.

Više informacija potražiti na:

FB: UBU.Spud.Zg

FB: Organizam.IA

FB: U krugu Škole – Zeleni val

Kontakt

e-adresa: ubu@ubu.hr

mob.: +385 91 7662 666

Sl. 1 – 3. Izložba kao rezultat umjetničke akcije *Trg Anonimnog Umjetnika* (foto: M. Tomašević)

Sl. 4. Izložba kao rezultat umjetničke akcije *Trg Anonimnog Umjetnika* (foto: Paula Kos, 3.d, učenica Fotografskog odjela ŠPUD-a)

Pino i. j. (Josip Pino Ivančić)

... crt ež iii; Otvoreni text – početna stranica

događanje u formi dviju radionica, u trajanju od dva dana, 6. – 7. lipnja 2016.

Cilj radionice s učenicima mogao bi se sažeti u (napomenu umjetnika) „pokazati učenicima ponešto drugačiji pristup”, „Umjetnosti”, (uz nastavak u uredničkom rezimeu duljega autorskog teksta) otvoriti im oči za realnost zapadnog kapitalističkog i hrvatskog (umjetničkog) tržišta te ih navesti na razmišljanje o stavu da je umjetnost prvenstveno „stvaranje, djelovanje, rad...”, a da umjetnik ima odgovornost prema svome radu, u svome okruženju...

U radionici oblikovanja žicom (ranije korištenom, pronađenom, ustupljenom, namjenski kupljenom ili kombiniranom s prirodnim materijalima – lišćem i grančicama iz dvorišta Škole) sudjelovalo je šest učenica 1.b razrednog odjeljenja (Odjel: Likovna umjetnost i dizajn – pripremna godina) u pratnji nastavnika plastičnog oblikovanja Roka Rabara.

M. Tomašević

„Umjetnost je stvaranje... djelovanje... rad. I pored toga što pragmatičari (...) vole odvojiti umjetnike i umjetnost od svega ostaloga, (...) umjetnost nije odvojiva od svijeta. Kreativnost je najživlja ljudska karakteristika. Time život postaje umjetnost, a umjetnost život. Poput zrcalnog odsluka. Time je značaj umjetnika sveden na običnost svakodnevnog djelovanja, ali i takvoga koji odslikava cjelokupnu ljudsku zbilju. Tako, uz svoju 'običnost', umjetnik se istovremeno postavlja na postament izvrsnosti i Božje 'obdarenosti'. Ta 'običnost' i 'obdarenost', kolikogod to zvuči kontradiktorno, dvije su isprepletene niti koje možemo naći u svakom takozvanom 'iskrenom' umjetničkom radu. Početak je svakog stvaranja, u bilo kojem segmentu života, u inspiraciji, inicijalnoj za/misli, nadahnuću ili potrebi za izrazom (...). U umjetnosti (...) tako se koriste mediji od crteža, slika u različitim tehnikama, fotografije, videa, objekata, do *performancea/live* izvedbi, zvuka... te se ostvaruju mogućnosti da se iduće generacije referiraju i nadgrade svijet likovnosti...

Ako vi kao umjetnici želite promijeniti svijet, postavlja se pitanje: Kako umjetnost može utjecati na svijet u kojem živimo?

(...) Umjetnost nema za cilj mijenjati dušu svojih gledatelja; ona prije mijenja svijet u kojem ti gledatelji žive, a u pokušaju da se prilagode novim uvjetima u svome okruženju mijenjaju senzibilitet i stavove. (...)

Ja nisam nikad imao formalno umjetničko obrazovanje. Smatram da Te nitko ne može naučiti da budeš umjetnik. (...) Suvremeni umjetnik mora biti svjestan konteksta unutar kojeg stvara, mora željeti sudjelovati u globalnom diskursu.

Rad u sustavu Zapada natjerao me je da u potpunosti dovedem u pitanje svaki segment prakse i da se fokusiram na prioritete. (...) Sigurno je najveća razlika u tome što malo tko od umjetnika u Hrvatskoj živi od svoje umjetnosti. (...) Ključno je da želiš izlagati, da razmišljaš o prezentaciji rada i o interakciji s ljudima koji ce doći u kontakt s tvojim radom. Da si svjestan mehanizama izlaganja umjetnosti, dodjeljivanja vrijednosti umjetničkom radu i mehanizma kapitalističkog tržišta. To su sve granice unutar kojih ce se tvoj rad kretati. U protivnome, nisi ništa drugo nego hermetik koji radi zato što mu je to lijepo. Što je sasvim legitimno, ali suvremeni umjetnik ima odgovornost prema svom radu, kakvu hermetik ne poznaje.“

(Iz autorskog teksta umjetnika)

PINO I. J. (JOSIP PINO IVANČIĆ)

Pulski performer, likovni umjetnik, glazbenik i filmski stvaratelj. Od početka 1970-ih godina protagonist je alternativne kulturne scene; ulazi u krug konceptualnih umjetnika i umjetnika performansa. U isto vrijeme s prijateljima stvara „mental spirit“ glazbu. Pod utjecajem Beuysa stvara „socijalne skulpture“, što ga svrstava u omanju skupinu angažiranih konceptualnih umjetnika koji su propitivali socijalističke vrijednosne sustave, a posebno smisao samoga rada i mjesto koje u takvom specifičnom društvu pripada radniku. Za ovu je temu u svojem umjetničkom radu bio posebno

senzibiliziran jer je i sam, sve do gubitka posla prije dvanaest godina, imao svakodnevno aktivno iskustvo radnika u brodogradilištu Uljanik.

Tijekom osamdesetih godina svoje umjetničke interese ostvaruje povezivanjem medija glazbe, likovne umjetnosti i umjetnosti performansa, što se najviše osjetilo u njegovom djelovanju kao član „alter rock“ grupe *Gustaph y njegovi dobri duhovi*.

Devedesetih godina je i dalje jedan od najprovokativnijih hrvatskih performera (*Theater like a Life/ Life like a Theater* ili *Život je feferon...*), a djeluje i kao alternativni novomedijski eksperimentator...

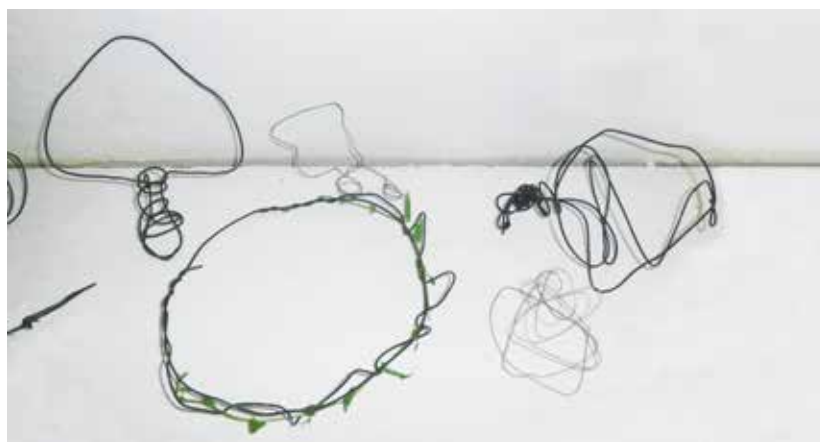
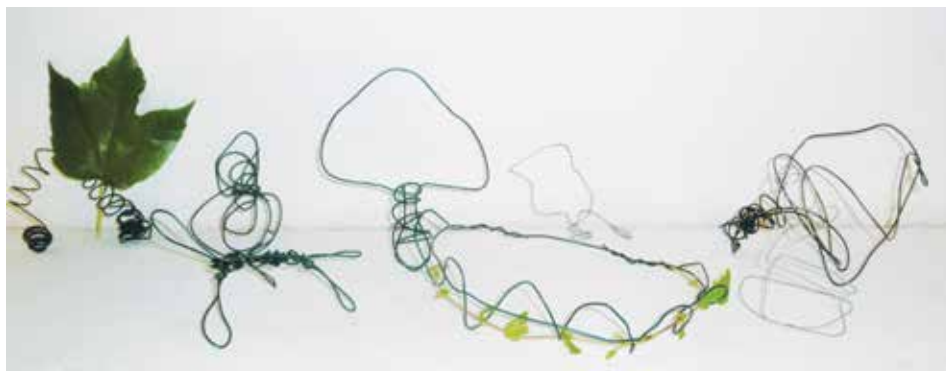
Možda je najbolji primjer njegova filmskog angažiranog stvaranja dokumentarni film *Bez-domni* (2014.) – o beskućnicima kao ljudima izvan sustava i odnosu društva prema „gubitnicima“.

Kontakt

adresa: Lj. Posavskog 1/II, 52100 Pula • e-adresa: svjetlica3x@gmail.com

Sl. 1 Pino i. j., Jedan od visećih trodimenzionalnih crteža, oblika nastalih iz pronađenih, odbačenih žica.

Sl. 2 – 4 Radovi učenica 1.b (Odjel: Likovna umjetnost i dizajn – pripremna godina), nastali na radionici 7. lipnja 2016.

Antonio Pozojević

Joj, ta škola!

događanje u formi izložbe fotografija putem projekcije i radionice za učenike u trajanju od jednog dana, 9. lipnja 2016.

U seriji fotografija *J*b#m ti školu* autor propituje, prema vlastitim riječima, „ulogu neformalnih mehanizama prijenosa, prezentacije i evaluacije znanja unutar tradicionalnih i institucionalnih okvira. Serija kroz dokumentiranje 'šalabahtera', kao pomoćnog ali zaštićenog sredstva pri prezentaciji znanja, propituje strukturu školskog sistema na nekoliko razina. Na prvoj, faktografskoj razini, dokumentirana su mjesta na kojima su šalabahteri nastali – to su uglavnom (ovisno o vještini ili traljivosti onoga tko ih je radio) skrivena mjesta unutar učionice koja su izložena pogledu samo onih koji su te šalabahtere radili. Na drugoj, sadržajnoj razini ova serija fotografija ispituje nelogičnosti i rigidnosti sadašnjega školskog sistema po pitanju sadržaja školskog nastavnog gradiva. Postavlja se pitanje možemo li iz sadržaja 'šalabahtera' dijagnosticirati slabe točke našega obrazovnog sistema, odnosno bi li uopće bilo potrebno prepisivati sa 'šalabahtera' kad bi se na pisanim ispitima više procjenjivala učenička kreativnost, inventivnost i mogućnost interpretacije činjenica za razliku od njihove gole prezentacije. Također, zapisi na stolicama i zidovima postaju neka vrsta osobnog pejzaža – uz nastavno gradivo, učenici zapisuju osobne poruke i razne trivijalnosti iz kojih možemo iščitati puno više od golih činjenica i faktografije. Na njih gledam kao na nesvjesne iskaze nečije osobnosti koji dokumentiraju emotivno i psihičko stanje osobe koja ih je napisala ili nacrtala, pa je i njihova najveća vrijednost u tome što zapravo daju iskreni uvid u nečiju intimu.“

Zbog nemogućnosti umjetnika da u Salonu realizira planiranu izložbu predviđena naziva *Bit će 2, bit će sve ok* i popratne radionice u dogovorenom terminu, s umjetnikom je dogovoreno skraćeno, jednodnevno događanje.

Radionica s učenicima u najvećoj prostoriji Salona započela je zajedničkim virtualnim pregledom izložbe autorovih fotografija iz opisanoga ciklusa. Potom je autor, na temelju digitalnih fotografija koje su snimili sami učenici – prethodno prikupljenih elektroničkim putem te pripremljenih za prezentaciju putem projekcije

– te njihove usporedbe s prezentiranim fotografijama s izložbe, potaknuo diskusiju.

(Napomena: zbog skraćenoga trajanja radionice, učenici su zadatak dokumentarnog fotografiranja trebali izvršiti prije same radionice i fotografije poslati e-poštom voditeljici Salona, koja ih je zatim pripremila za e-prezentaciju u Salonu. U zadatku fotografskog snimanja u cjelovitom okružju Škole sudjelovali su učenici pripremnog razrednog odjeljenja 1.A i 3. razreda Fotografskog odjela, s ukupno 193 fotografije.)

Povela se rasprava o „šalabahterima te generalnim crtarijama po školskim zidovima i klupama općenito“ (prema riječima autora), ali i u njihovom specifičnom školskom okružju. Pokušalo se s različitim točki gledišta zajednički istražiti „od kuda dolazi potreba za šaranjem, što se s time postiže i koji su razlozi da je danas šaranje (i 'šaranje') po zidovima i klupama označeno kao društveno neprihvatljivo ponašanje“.

Umjetnik fotograf također je, zajedno s učenicima, analizirao njihove uratke s estetskog i tehničkog gledišta te im dao korisne savjete i upute za budući rad.

Izložba i radionica su za ovu prigodu nazvane *Joj, ta škola!* (naziv je potaknut sličnim natpisom u okružju ŠPUD-a).

M. Tomašević

ANTONIO POZOJEVIĆ apsolvirao je diplomski studij snimanja na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, a prethodno je stekao zvanje dipl. novinara i dipl. politologa.

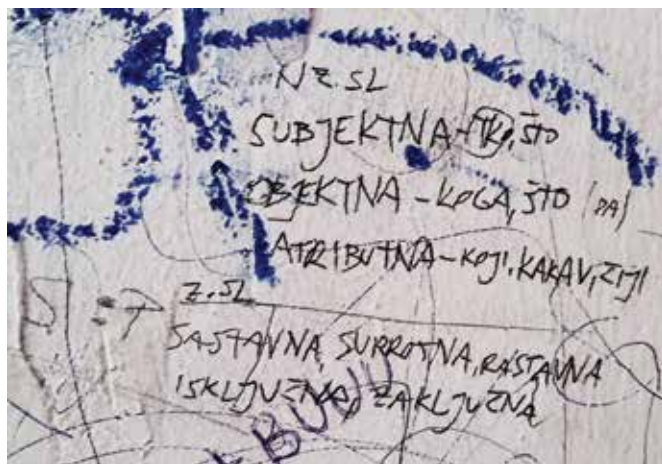
Rođen je 1984. u Zagrebu. Uz snimateljski rad, koji mu je primarna djelatnost, bavi se i fotografijom „kao nekomercijalnom djelatnošću za vlastite potrebe“. Živi i radi u Zagrebu.

Kontakt

adresa: Jezerska 32b, 10000 Zagreb
e-adresa: antoniopozojevic@gmail.com
mob.: 091/5814814, 095/5575755

Antonio Pozojević, *Bez naziva*, digitalna fotografija, iz serije *J*b#m ti školu*, 2015.

Klara Kapitanić, 3.d, Fotografski odjel, ŠPUD, Digitalna fotografija za radionico *Joj, ta škola!*, 2016.

Paula Grandov, 3.d, Fotografski odjel, ŠPUD, Digitalna fotografija za radionico *Joj, ta škola!*, 2016.

Laura Kovačević, 3.d, Fotografski odjel, ŠPUD, Digitalna fotografija za radionico *Joj, ta škola!*, 2016.

Valentina Crnković

Kazališna scenografija i kostimografija kroz slikarstvo i instalaciju

izložba i radionica, 24. listopada – 7. studenoga 2016.

Radionicu uz izložbu umjetnica je ciljano planirala za rad s učenicima ŠPUD-a i ostvarila je na Aranžersko-scenografskom odjelu s učenicima „Aranžerskog“ i Tekstilnog odjela.

Cilj radionice:

Postaviti određenu scenu iz *Alise u zemlju čudesa* Lewisa Carrolla – scenu čajanke.

U postavljanje scene uključena je scenografija i kostimografija.

Prva faza radionice:

Čitanje teksta vezano uz scenu čajanke.

Tekst je podijeljen po ulogama; naglas ga čitaju učenici koji se dobrovoljno jave za pojedinu ulogu. Ostali učenici podcrtavaju u tekstu sve ono što može biti važno za scenografiju i kostimografiju te za rekvizite.

Druga faza:

Skiciranje scenografije i kostima.

Slijedi podjela učenika u radne skupine, unutar kojih surađuju u osmišljavanju i izradi scenografije i kostima.

Treća faza:

Izrada scenografije i kostima.

U izradi scenografije učenici se mogu koristiti svime što je već ranije oblikovano i pohranjeno u prostorijama Aranžersko-scenografskog odjela ili je u redovitoj upotrebi poput stolova, stolica i rekvizita, ili pak papirima igličnih printera.

Četvrta faza:

Postavljanje scene.

Kao rezultat nekoliko različitih ideja koje su učenici predložili, u prostor su postavljena dva posve različita idejna rješenja, od kojih je drugo u nastavku kompletirano odgovarajućom kostimografijom. Za izradu kostimografije učenici su koristili papire igličnih printera, ljepila i nekoliko vrsta ljepljivih traka.

Papiri igličnih printera činili su poveznicu između scene i kostima. U četvrtoj fazi, u već gotovoj scenografiji kostimirani su učenici zauzeli svoja „glumačka“ mjesta, uživljavajući se u likove koje predstavljaju.

Učenica s Fotografskog odjela (Viktorija Vuković, 3.e) kompletnu je scenu fotografirala te na taj način dokumentirala ishod radionice.

Zaključak autorice:

U radionici je uspješno ostvaren planirani cilj rada s učenicima: usmjeriti ih kako (samostalno) u vrlo kratkom vremenu postaviti scenu, primjerice čajanke, prethodno prolazeći s njima tek *skicozno* kroz neke od neophodnih faza nastajanja scenografije i kostimografije. Učenici su bili motivirani, zaigrani i vrlo kreativni.

(Tekst je priređen na temelju razrađene pisane pripreme za rad i analize procesa rada same autorice radionice.)

VALENTINA CRNKOVIĆ rođena je 1978. u Zagrebu. Po završetku Škole primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu studira slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, u klasi profesora Đure Sedera i profesora Zlatka Kesera, kod kojeg diplomira.

Godine 2000. upisuje se na Likovnu Akademiju u Düsseldorfu, Odsjek slikarstva, u klasi prof. Siegfrieda Anzingera. Od 2002. studira kazališnu scenografiju u klasi prof. Karla Kneidla, kod kojega diplomira i magistrira 2006.

Od 2008. radi kao samostalna scenografkinja i kostimografkinja u Staatstheater Kassel, Staatstheater Nürnberg..

Surađuje s Gradskim dramskim kazalištem Gavella i Satiričkim kazalištem Kerempuh u Zagrebu.

Kontakt

e-adresa: valentinacrnkovic@gmail.com

mob.: 00 385 91 5816694

Radionica s učenicima: izrada kostima i scenografije – postavljanje scene čajanke iz *Alise u zemlju čudesa* Lewisa Carrolla (snimila: Viktorija Vuković, 3.e, Fotografski odjel, ŠPUD)

Ivan Kožarić u ŠPUD-u – 75 godina poslije

izložba najranijih crteža i recentnih radova umjetnika, predavanja i radionica, 16. studenoga – 2. prosinca 2016.

Projektom *Ivan Kožarić u ŠPUD-u – 75 godina poslije*, UBU – Udruga bivših učenika ŠPUD-a, Zagreb, zajedno s partnerima i suradnicima – ŠPUD-om i Muzejom suvremene umjetnosti – obilježava 75. godišnjicu od završetka umjetnikova školovanja u tadašnjoj Državnoj obrtnoj školi koju je pohađao od 1939. do 1941. godine. Izložba je obuhvatila odabir Kožarićevih najranijih crteža i skulptura, iz vremena djetinjstva i rane mladosti (od crteža iz osnovne škole do priprema za Akademiju likovnih umjetnosti), među kojima su bila djela koja do sada nisu bila izlagana, i iz Kožarićevih recentnih ostvarenja. Tijekom postava izložbe profesori i učenici Aranžersko-scenografskog odjela realizirali su obnovu modela skulpture „Hodač“, učenici Fotografskog odjela snimali su reportažnu fotografiju, a tijekom trajanja izložbe za učenike ŠPUD-a organizirana su vodstva kroz izložbu, razgovori i diskusije te dva predavanja, koja je održala voditeljica Atelijera Kožarić u MSU-u, kustosica Radmila Iva Janković.

Organizator projekta: UBU – Udruga bivših učenika Škole primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb

Produkcija: Organizam (UBU+Sintoment+Babushke+NM)

Partneri: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb (ŠPUD), Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb, obitelj Kožarić, Mirko Ilić Corp.

Voditelji projekta: Bernarda Cesar, Marija Juza, Filip Kožarić, Filip Pintarić

Stručni suradnici: ABS, Lana Đaković, Radmila Iva Janković, Zrinka Tatomir

Sudionici radionica: učenici Aranžersko-scenografskog odjela, nastavnici Mak Melcher i Janko Petrović; nastavnici Fotografskog odjela Srđan Jelisić i Željka Šaravanja, učenice Paula Kos, Lana Đurđek i Nera Šimić; nastavnik Nenad Weltinger

UBU

Na svojoj izložbi u Salonu umjetnik potpisuje najnoviji rad...
(foto: Nera Šimić, 3.e, Fotografski odjel, ŠPUD)

Umjetnik i njegov „Hodač“... (foto: Nera Šimić, 3.e, Fotografski odjel, ŠPUD)

Izložba u Izložbenom salonu Izidor Kršnjavi – pogled na obnovljeni model skulpture „Hodač“ (foto: UBU)

Nastavnici i učenik ŠPUD-a unose obnovljeni model skulpture „Hodač“ u izložbenu prostoriju Salona (foto: Lana Đurđek, 3.e, Fotografski odjel, ŠPUD)

„Hodač“ tijekom obnove na Aranžersko-scenografskom odjelu (foto: Paula Kos, 4.d, Fotografski odjel, ŠPUD)

Vladimir Končar, Petra Dančević, Jelena Janković

U pokretu (Teatar, ples, kostim, foto, plakat, video...)

izložba i dvije radionice (voditeljice: P. Dančević i J. Janković), 18. – 29. travnja 2016.

U Izložbenom salonu Izidor Kršnjavi od 18. do 29. travnja 2016. predstavljena je ...

Izložba *U pokretu*, troje autora, abecednim redom, Petre Dančević, kostimografkinje iz Zagreba, Jelene Janković, umjetničke fotografkinje iz Beograda i Vladimira Končara, multimedijalnog umjetnika i dizajnera iz Zagreba, održana je u Izložbenom salonu Izidor Kršnjavi od 18. do 29. travnja 2016.

U izložbu su uključene i predstave iz Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, s kojim zgrada – sjedište Izložbenog salona i Škole primijenjene umjetnosti i dizajna – dijeli isti zagrebački Trg. Kostimografkinja ovih predstava ujedno je bila i učenica Škole.

Popratna događanja u sklopu izložbe bile su dvije radionice za učenike: radionica J. Janković ***Pokret u fotografiji*** i radionica P. Dančević ***Kazališni i plesni kostim ili kako stvoriti iluziju na sceni***, obje održane 20. travnja.

Radionica za 15-ero učenika 2. i 3. razreda Fotografskog odjela započela je razgledanjem izložbe, s težištem na umjetničkim fotografijama voditeljice radionice, i uvodnim dijelom pripreme za praktični dio izvanškolske radionice.

U nemogućnosti realizacije planirane fotografske radionice na plesnoj probi baletnog ansambla Hrvatskog narodnog kazališta, umjetnica je radionicu dijelom organizirala u plesnoj dvorani Nacionalnog ansambla Lado, na obližnjoj adresi na istome trgu.

Na dnevnoj probi plesača narodnih plesova učenici su dobili zadatak da fotografski bilježe kadrove u pokretu u vremenskom razdoblju od 30 minuta.

Potom su na svome Odjelu, zajedno s voditeljicom, pregledali snimljene fotografije i razgovarali o konkretnim problemima s kojima su se suočili tijekom fotografiranja. Pri samo/vrednovanju fotografija učenici su zaključili da, zbog niza tehničkih po-

teškoća, uključujući nedostatnu fotografsku opremu i potrebu međusobnog dijeljenja nekoliko kvalitetnih foto aparata koje su imali na raspolaganju, fotografije nisu na reprezentativnoj razini potrebnoj za objavu u tisku.

Slijedila je prezentacija autoričnih fotografija dramskih predstava s Bitef festivala i rasprava o scenskoj fotografiji.

Dvije učenice 3. razreda Fotografskog odjela u isto su vrijeme fotografirale događanja u kostimografskoj radionici.

Radionica s učenicima Tekstilnog odjela organizirana je u prostorijama Izložbenog salona.

Sudjelovalo je 11 učenica i jedan učenik. Za praktični dio radionice učenici su s Odjela ponijeli krojački i šivaći pribor – škare, pribadače, papire za krojeve i krede za iscrtavanje krojeva, centimetar-trake, krojačke lutke, igle i konac. Voditeljica radionice za ovu je prigodu donijela znatnu količinu kvalitetnih tekstilnih materijala, velikih dimenzija i dotad nekorištenih, ili pak ostataka sa svoga kostimografskog angažmana na različitim predstavama, te nekoliko osnovnih krojeva za plesne kostime.

Nakon uvodnog izlaganja o vrstama plesnih kostima i tehnika kojima se oni najčešće izrađuju, učenici su mogli pogledati i odgovarajuće autorske likovne skice kostima. Potom su odabrali materijale iz kojih će izraditi svoje vlastite kostime.

Za krojenje su uglavnom koristili osnovni kroj klasičnoga plesnog korzeta, sada prilagođenog njihovim osobnim mjerama. Neki su učenici krojeve izrađivali direktno na krojačkim lutkama, a neki na sebi samima ili na osobi s kojom su, prema želji, radili u paru.

Uz veliku motiviranost i pravi radni entuzijazam, učenici su u vremenu od dva puna sata izradili vrlo atraktivne dijelove ili čak kompletne kostime, koje su u potpunosti dovršili na strojevima na svome odjelu.

Radionica izrade plesnih kostima
(foto: Paula Kos, 3.d, Fotografski odjel, ŠPUD)

Radionica izrade plesnih kostima
(foto: Paula Kos, 3.d, Fotografski odjel, ŠPUD)

Na radionici je nastao niz zanimljivih fotografija dviju autorica- učenica, od kojih su neke objavljene u *Školskim novinama* (vidi dolje) i na portalu *Akademija-Art* (<http://www.akademija-art.hr/art/izlozbe/36340-izlozba-petra-dancevic-jelena-jankovic-vladimir-koncar-u-pokretu>).*

PETRA (DANČEVIĆ) PAVIČIĆ (rođ. 1982. u Zagrebu), magistra je tekstilnog i modnog dizajna – modul: kostimografija, s diplomom Tekstilno-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (dobit-

nica je Rektorove nagrade). Dizajnirala je (i izradila) kostime za brojne opere, drame, balete, predstave suvremenog plesa, mjuzikle, dječje predstave i filmove, u Hrvatskoj i inozemstvu.

JELENA JANKOVIĆ (rođ. 1985. u Beogradu), umjetnička fotografkinja, autorica je fotografija u 30 kazališnih produkcija. Bila je službena fotografkinja Bitef festivala, a trenutačno fotografkinja Nacionalnog ansambla Kolo. Dobitnica je međunarodnih nagrada za fotografiju, uključujući prvu nagradu na *Rovinj Photodays 2015.* u kategoriji Moda. Živi i radi na relaciji Beograd – Zagreb.

* Tekst je priređen na temelju ranije objavljenog članka:

M. Tomašević Dančević,

Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb – Radionice i izložba „U pokretu“: Umijeće stvaranja iluzija na sceni (naslov je redakcijski), *Školske novine*, br. 16 (26. 4. 2016), 13.

Kontakt

e-adresa: petra.dancevic@gmail.com

mob.: +385 91 1686 812

e-adresa: jelenajank@gmail.com

mob.: +385 91 9240 300

1

2

3

4

Sl. 1 Radionica izrade plesnih kostima (foto: Paula Kos, 3.d, Fotografski odjel, ŠPUD)

Sl. 2 – 4 Radionica izrade plesnih kostima (foto: M. Tomašević)

Radionica izrade plesnih kostima (foto: Matea Jandras, 3.d, Fotografski odjel, ŠPUD)

Učenci na fotografskoj radionici (foto: Jelena Janković)

Prezentiranje radionica u medijima (odabir)

Mirjana Karolina Koren, *Fibonaccijev niz*:

Tomašević Dančević, M. (2016) Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb – Izložba - radionica Fibonaccijev niz : Matematički okvir Zlatnoga reza (naslov je redakcijski), *Školske novine* (hrvatski tjednik za odgoj i obrazovanje), br. 12 (29. 3. 2016), 25.

Dvominutni prilog o izložbi-radionici, *Vijesti iz kulture*, HTV 1, 17. ožujka 2016.

Grupa ABS, *Trg Anonimnog umjetnika*:

Tomašević Dančević, M. (2016) Akcija-radionice-izložba „Trg Anonimnog umjetnika“ : U krugu Škole – zeleni val, *Školske novine*, br. 21 (31. 5. 2016), 25. (članak je objavljen uz potpis M. T.)

<http://www.hdlu.hr/2016/05/grupa-abs-trg-anonimnog-umjetnika/>

<http://www.culturenet.hr/default.aspx?id=70698>

<http://www.kulturpunkt.hr/content/u-krugu-skole-trg-anonimnog-umjetnika>

<http://fama.com.hr/grupa-abs-trg-anonimnog-umjetnika/>

<https://www.facebook.com/UBU.Spud.Zg/>

<http://ibichak.blogspot.hr/2016/05/grupa-abs-trg-anonimnog-umjetnika.html>

<https://www.facebook.com/ukruguskole/>

IV. Pino i. j. (Josip Pino Ivančić), ... crt ež iii; *Otvoreni text – početna stranica*:

<http://www.culturenet.hr/default.aspx?id=71036>

Valentina Crnković, *Kazališna scenografija i kostimografija kroz slikarstvo i instalaciju*:

Tomašević Dančević, M. (2016) Teatar, scena i kostimi, *Školske novine*, br. 34 (1. 11. 2016), 26. (članak je neautorizirano objavljen, uz potpis mtd)

<http://www.kulturpunkt.hr/content/teatar-slikom-i-instalacijom>

Ivan Kožarić u ŠPUD-u – 75 godina poslije:

– (prema izvoru <http://ubu.hr>) (2016) Ivan Kožarić u ŠPUD-u – 75 godina poslije : Tako su se kalili majstori, *Školske novine*, br. 37 (22. 11. 2016), 25.

<http://www.kulturpunkt.hr/content/pucanjem-okvira-platno-je-oslobodeno> (stranica s tekstovima učenika)

<http://www.politikaplus.com/novost/146001/izlozba-ivan-kozaric-u-spud-u-75-godina-poslije>

<http://www.seebiz.eu/ivan-kozaric-u-spud-u-75-godina-poslije/ar-145645/>

<http://www.tportal.hr/kultura/kulturmix/452666/Rani-crtezi-i-skulpture-Ivana-Kozarica-naizlozbi-u-SPUD-u.html>

<http://mojzagreb.info/zagreb/hrvatska/ivan-kozaric-u-spud-u>

[http://www.izravno.com/hr/info/kultura/kultura-14-studenoga-2016./](http://www.izravno.com/hr/info/kultura/kultura-14-studenoga-2016/)

<http://www.ezadar.hr/clanak/umjetnik-ivan-kozaric-u-spud-u-zagreb>

<http://hkikki.eu/index.php/2016/11/14/ivan-kozaric-spudu/>

<http://akademija-art.hr/art/izlobe/39496-ivan-kozaric-u-spud-u-75-godina-poslije>

<http://www.culturenet.hr/default.aspx?id=73583>

<http://www.kulturpunkt.hr/content/audio-vodstvo-ivan-kozaric-u-spud-u>

<http://www.kulturpunkt.hr/content/stvaralastvo-nekadasnjeg-daka>

<http://ubu.hr/ivan-kozaric-u-spud-u-75-godina-poslije/>

Vladimir Končar, Petra Dančević, Jelena Janković, *U pokretu*:

Tomašević Dančević, M. (2016) Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb – Radionice i izložba „U pokretu“: Umijeće stvaranja iluzija na sceni (naslov je redakcijski), *Školske novine*, br. 16 (26. 4. 2016), 13.

Izložba – Petra Dančević, Jelena Janković, Vladimir Končar: U pokretu, portal Akademija-Art, <http://www.akademija-art.hr/art/izlobe/36340-izlozba-petra-dancevic-jelena-jankovic-vladimir-koncar-u-pokretu> (25. 4. 2016)

Ivan Kožarić na prozoru Salona
(foto: Nera Šimić, 3.e, Fotografski odjel, ŠPUD)

Radionice I. – VII. realizirane su uz potporu Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport.

Izložbeni salon Izidor Kršnjavi • Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Trg maršala Tita 11, Zagreb

e-mail: izlozbenisalon.izidorkrsnjavi@gmail.com • www.ss-primijenjenaumjetnostidizajn-zg.skole.hr

Izdavač: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • *Za izdavača:* Marija Krstić-Lukač • *Voditeljica:* Mirjana Tomašević Dančević • *Savjet Salona:* Nikola Albaneže, Martina Božić, Bernarda Cesar, Marija Juza, Irena Kraševac, Vinka Mortigijija Anušić, Matej Pašalić, Filip Pintarić, Ivan Skvrce • *Urednica kataloga i predgovor:* Mirjana Tomašević Dančević • *Fotografije:* autori navedeni u katalogu • *Grafička priprema:* ArTresor naklada, Zagreb • *Tisak:* Tiskara Zelina d. d., Sv. Ivan Zelina • *Naklada:* 300 primjeraka